

Kl. 17:58

Vivi Kier (KF):

Jeg skal ikke gøre mig klog på, om det skal ligge i det ene eller det andet udvalg, men jeg tror nu faktisk, at alkoholbehandling ligger i Sundhedsministeriet, og derfor bliver forslaget behandlet rigtigt.

Men jeg hæfter mig ved, at fru Lone Dybkjær så siger, at børn selvfølgelig skal have ret til den familie- og helhedsorienterede indsats. Jamen, det har de allerede i dag. Men hvad gør man ved de forældre, som så ikke vil behandles og ikke vil ud af deres misbrug? Der er det jo rigtig, rigtig godt, at kommunerne så tager hånd om de her børn – det er der et system, der skal.

Jeg skal som den første medgive, at det er rigtig, rigtig ærgerligt, at vi oplever nogle enkeltsager, men jeg troede faktisk ikke, at fru Lone Dybkjær sådan ville lave lovgivning på baggrund af enkeltsager. Men det forstår jeg så skal være den ny politik i fremtiden.

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren, værsgo.

Kl. 17:58

Lone Dybkjær (RV):

Nej, vil jeg sige til fru Vivi Kier, det er jo ikke det, jeg siger. Her er der jo ikke tale om enkeltsager, her er tale om en stor gruppe af børn, der er i klemme, måske fordi forældrene ikke vil lade sig behandle. Nå ja, men hvad gør vi så? Hvad gør vi så? Det er jo det, vi skal diskutere stille og roligt.

Det er rigtigt, at alkoholbehandlingen ligger i Sundhedsudvalget, men det, der skal til her, er jo en indsats af en anden karakter end bare en alkoholbehandling. Og derfor er det bare, jeg spørger. Det kan ikke nytte noget, at vi lader, som om det her kun er et sundhedsspørgsmål; det er altså et bredere spørgsmål.

Så vil jeg sådan set bare appellere til, at vi prøver at tage en rimelig diskussion om, hvad vi kan gøre her. Gør vi nok? Jeg vil ikke lovgive i detaljer, men jeg vil bare sikre, at kommunerne har de redskaber, der skal til, for at de kan tage sig af de børn, der bliver omsorgssvigtede, fordi deres forældre er alkoholikere.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er vi nået frem til ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 17:59

(Ordfører for forslagsstillerne)**Karl H. Bornhøft (SF):**

Ja tak. Jeg skal starte med at meddele, at Enhedslisten desværre ikke kunne være til stede, men at de støtter forslaget. Det var en meddelelse.

Så skal jeg også sige, at det kun kræver 2 ugers oplæring i Folketinget at finde ud af, at forslag, der kommer fra regeringen, er imponerende gode og derfor bør gennemføres, mens forslag, der kommer fra oppositionen, ganske enkelt er forkerte og derfor skal forkastes. Det er muligt, at der er nogle, der kan klare sig med den form for argumentation, men det ændrer desværre ikke på, at vi indimellem står over for nogle rigtig store problemer.

Spørgsmålet om alkohol er faktisk et af dette samfunds rigtig store problemer. Det at have en mor eller far, der drikker, er en voldsom belastning for børn, egentlig flot beskrevet af Dansk Folkepartis ordfører. Det er så voldsom en oplevelse, og det, at vi ved, at der er 122.000 børn i dette land mellem 0 og 18 år, der vokser op i familier med alkoholproblemer, burde jo indikere, at her var der klart noget, vi gav os til at snakke om i en mere positiv ånd, for det tal er ganske enkelt for højt. Det er ikke det danske samfund værdigt. Vi kan ikke snakke os fra, at når et familiemedlem drikker, påvirker det ganske enkelt resten af familien og især børnene.

Jeg synes også, at det vil være klogt at være opmærksom på, at de tal, som Sundhedsstyrelsen har arbejdet med i den her sammenhæng, er de tal, der er det underliggende for SF's forslag. Det er altså ikke en problemstilling, som vi her og nu har gravet frem. Det er en problemstilling, som Sundhedsstyrelsen har arbejdet med længe. Det er en problemstilling, som der har været afholdt en stor camp om, hvor masser af fagfolk var samlet, og deres budskab var helt entydigt: Vi er altså nødt til at give familieorienteret behandling – uanset at man skal passe på det der ord behandling – en større værdi, og vi er nødt til at se det i en større sammenhæng.

Når Sundhedsstyrelsen fortæller om en øget risiko for vold, om en øget risiko for, at børnene bliver anbragt uden for hjemmet, om en øget risiko for, at børnene får psykiske forstyrrelser eller forsøger selvmord, er der kun ét at sige: Vi må åbenbart gøre noget mere end det, vi gør i dag. Anden konklusion kan jeg ikke komme til. For børnenes skyld er det vigtigt, at vi sørger for